

opusdei.org

Zasvätenie Srdcu Ježišovmu

Svätý Josemaría neustrácal odvahu ani napriek neúspechom. Zostal pevný, ale trpel, najmä pre utrpenie svojich detí. Písal sa rok 1952. Blížil sa sviatok Krista Kráľa a on sa rozhodol zasvätiť Opus Dei s jeho členmi a apoštolátmi Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

07.06.2024

Srdce, ktoré trpí za svet

Svätý Josemaría nestrácal srdce ani tvárou v tvár neúspechom. Zostal strnulý, ale nebolo pochyb, že celý trpel, najmä vzhľadom na utrpenie svojich detí. Jeho srdce, veľké a otvorené svetu, hľadalo okrem potrieb Diela a jeho apoštolátov na všetko, čo narúšalo všeobecný mier: bratovražednú nenávisť, sociálne konfrontácie, prenasledovanie Cirkvi a vojny medzi národmi. Tieto boje boli záležitosťou, ktorú vzal na seba a tisíckrát denne prosil: Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem!

Začiatkom septembra bol však stav prác (v budove Villa Tevere) taký zlý, že Zakladateľ, vidiac, že rímsky podnik ide ku dnu, začal S.O.S., pre prípad, že by Pán chcel ukončiť toto mučenie. (...) Rozhodol sa zasvätiť Opus Dei so všetkými jeho členmi a apoštolátmi Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. **Čoskoro vykonám zasvätenie Najsvätejšiemu Srdcu,** oznámil prítomným v Mexiku.

Pomôžte mi, aby som sa na to pripravil, opakujúc mnohokrát: Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem.

A ako postskriptum prosba o pomoc: ***S.O.S. Stále sme po krk vo vode. A tiež s rovnakou dôverou v nášho Boha Otca.*** Blížil sa 26. október, slávnosť Krista Kráľa, deň určený na zasvätenie, a otec Josemaría povzbudzoval všetky svoje deti, aby mu pomohli urobiť ho podľa jeho predstáv, podľa predstáv Ježišovho Srdca. Dostal sa do takej šlamastiky, že sa, súdiac podľa toho, čo napísal, cítil zahnaný do kúta, bez východiska, zviazaný rukami i nohami: ***Vložme do toho pozemské prostriedky a modlime sa, tu. Ale - trvám na tom - niet z toho východiska [...]. Ak tento uzol nevyriešime do konca mesiaca, môžeme dostať úder, ktorý poteší satana.***

Desať dní vydýchnutia pred
očakávaným kolapsom, ak by Boh
situáciu nenapravil. Bol presvedčený,
že Panna Mária ich neopustí a že jej
Božský Syn, keďže sa blížil deň
zasvätenia Diela, nemôže nereagovať
na volanie toľkých modlitieb. List, v
ktorom vyjadruje túto nádej, sa však
končí slabým vyznaním vikárovi z
Kolumbie: "***Neviem, ako ti píšem -
list som si neprečítal -, pretože sa
obávam aj o Álvarovo
zdravie***" (...).

Božie Dielo, napísal, ***sa zrodilo, aby
po celom svete šírilo posolstvo
lásky a pokoja, ktoré nám Pán
odkázal; aby pozvalo všetkých ľudí
k rešpektovaniu práv človeka.***

***[...] Vidím Dielo premietnuté v
priebehu storočí, stále mladé,
pôvabné, krásne a plodné,
brániace Kristov pokoj, aby ho mal
celý svet.***

Prišiel ten deň

V deň zasvätenia - 26. októbra 1952 - malá kaplnka vedľa jeho pracovne ešte nebola dokončená. Keď o niekoľko dní neskôr písal tým, ktorí boli v Madride, bol ešte očividne spokojný s výkonom: vyliezol po troch rebríkoch, aby sa dostal do kaplnky, a vykonal tam zasvätenie: **Šťastný: vykonal som zasvätenie, vyliezol som po troch rebríkoch - jeden po druhom - aby som sa dostal do kaplnky. Pokoj príde, vo všetkých oblastiach! Som si tým istý.**

V ten deň zasvätil Dielo so všetkými jeho apoštolskými prácami; a duše členov Opus Dei so všetkými ich schopnosťami, zmyslami, myšlienkami, slovami, skutkami, prácami a radosťami; a **najmä ti zasväcujeme** - stálo v modlitbe zasvätenia - **naše úbohé srdcia, aby sme nemali inú slobodu ako milovať Ťa, Pane.**

Optimistický a sebavedomý

Pokoj pomaly padal na jeho dušu ako jemný a blahodarný dážď. Nie náhla zmena. Nie prekvapivý zázrak.

Vnútorne šťastie - *gaudium cum pace* - prichádzalo ako vánok, ktorý vracal do duše radosť, istotu a optimizmus:

Zatiaľ nie je v dohľade žiadne ekonomické riešenie. Ale som šťastný a istý, ako veľmi dúfam v toto zasvätenie!

Rozpory ustúpili, neprestali úplne, lebo ohovárania boli ako sedemhlavá obluda. Zdrvujúca táčcha dlhovo trochu poľavila, bolo možné odložiť niektoré splátky, získali sa drobné dary a pozemok a časť toho, čo už bolo postavené, sa založili hypotékou.

So zasvätením sa jeho odvaha rozšírila a vyhlásil, že je optimistický a sebavedomý. V Ježišovom Srdci našiel pokoj a útočisko v súlade s prosbou, ktorú vyslovil 26. októbra:

***Udeľ nám milosť, aby sme v
božskom Srdci Ježišovom našli
svoj prýbytok; a ustanov v našich
srdciach miesto tvojho odpočinku,
aby sme zostali úzko spojení, aby
sme ťa jedného dňa mohli chváliť,
milovať a vlastniť po celú večnosť
v nebi v spojení s tvojím Synom a
Duchom Svätým. Nech sa tak
stane.***

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/zasvatenie-srdcu-
jezisovmu/](https://opusdei.org/sk-sk/article/zasvatenie-srdcu-jezisovmu/) (18.03.2026)